

کاہنامہ دانشجوی

سال دوم، شماره چهارم، اردیبهشت ۹۹

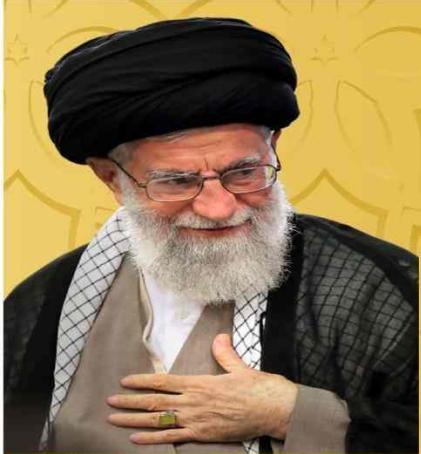

معلم و تمدن نوین اسلامی

منزلت معلمی

پندو اندراز های ریش سفید دانشگاه فرهنگیان

تذکرہ التحریریہ فی النشریہ الالاکجیریہ

یکی از چیز هایی که در آموزش و پرورش خیلی مهم است، همین دانشگاه فرهنگیان است؛ همین که این جوان های عزیزمان، [یعنی] دانشجو معلم ها، آنجا هستند. این بسیار مهم است. هر چه می توان باید برای این مجموعه سرمایه گذاری در توسعه کمی و کیفی کرده؛ با همان معیار های متعالی که بروای معلم لازم است. رهبر معظم انقلاب [اسلامی]، [اردیبهشت ۹۵] از

فهرست

۱	سفرت سردبیر
۲	شناختنامه
۳	پند و اندرازهای ریشن سفید دانشگاه فرهنگیان
۴	پایه ریزان تمدن نوین اسلامی
۵	تذکرہ التحریریہ فی النشریہ اللاکبریہ!!!
۶	همکام با بسیج دانشجویی پردیس امام محمد باقر علیه السلام
۷	معیشت یا منزلت؟
۸	کنکاشی در فیلم آن بیست و سه نفر
۹	توصیه های تغذیه سالم
۱۰	کتاب کلاه رئیس جمهور
۱۱	انتظار یا اتفاق؟!
۱۲	فتنه های آفرزالزمان

راه های ارتباطی

سردبیر: @SeyedM_SM

کanal مجازی بسیج: @Basijj_DFB

وبلاگ نشریه: www.sarirdfb.blog.ir

سخن سرلایر

به نام معلمی که در مکتب آفرینش با حکمت فامحدودش به کلیه مخلوقات راز زندگی آموخت. **صریر یک ساله شد...**

ما یاه میاها ماست که یک سالگی صریر را در قالب چهارمین شماره از این نشریه، با همراهی شما به نظاره نشسته ایم. در طول این یک سال همت و تلاش صریر بر آن بود که در جهت ارتقا بینش و آگاهی دانشجویان کام برداشته و اندیشه مخاطبانش را به سمت پیمودن هزارتوی فکر و خیال سوق دهد. رسالتی بس سنگین که فعالیت به عنوان عضو کوچکی از شجره طبیّه بسیج بر سنگینی آن افزود. افتخار صریر همراهی با نام مقدس بسیج در این میدان جهاد علمی بوده و هست. از طرفی سالگرد صریر با هفته معلم عجین شده است. بگوییم. هر چند واضح است که هیچ یک از ما یارای بیان عظمت و بزرگی مقام معلم را در خود شان واقعی آن نخواهیم داشت. سی سال گفتن و نوشتمن، اندوختن و آموختن، افروختن و خود سوختن تنها هنر آنانی است که همسایه آتش و آفتاب و آشناز آسمان و شعله و شواره اند. در پایان ضمن تشکر صمیمانه از تمامی دوستانی که در طی این یک سال همراه صریر بودند، آمادگی صریر را برای دریافت نظرات و پیشنهادات شما بزد کواران اعلام می کنم. در پناه حق.

سید محمد موسوی
سرلایر نشریه صریر

مللک لیل:

سید محمد موسوی

مکر مکرلول:

حامدرحیمی

صاحب امتیاز:

بسیج دانشجویی دانشگاه
فرهنگیان خراسان شمالی
پروریس امام محمد باقر(ع)

مکر اهلی:

سجاد اسعدی
طراح:
سید محمد موسوی

هیئت اداری:

محمد آذری،
سجاد اسعدی،
محمد الهامی،
حامدرحیمی،

مهرشاد گریوانی،
مهند محمد خواه،
ولی ا... محمودیان،
سید سجاد موسوی،
سید محمد موسوی

نتا نستامه

پند و اندرز های ریش سفید

دانشگاه فرهنگیان

نویسنده: سجاد اسعدی. علوم تربیتی ۹۵

دسته جمعی، تجربه دعوا برای اینکه کی بره از طبقه پائین آبجوش بیاره 😅، تجربه ۳ روز تو راهروهای خوابگاه دنبال بالشتن گشتن رو از دست ندید.

پنجم: در این چهار سال سعی کنید حتماً عضو تشکل‌ها، انجمن‌ها و کانون‌های فرهنگی هنری بشید، فعال باشید و مسئولیت قبول کنید، تجربه‌های خیلی خوبی رو کسب می‌کنید که نه تنها تو دوران معلمی مفیدن، بلکه بعضی هاشون به درد زندگی‌تون هم میخورن.

ششم: واما کارورزی، یکی از واحد‌های بسیار ضروری و تاثیرگذار تون همین کارورزیه که این چند تا نکته میتوونه کمکتون کنه تا بیشتر ازش بهره ببرید:

* بعد از حضور در مدرسه سعی کنید به وسیله مشورت با مدیر و معاون‌های مدرسه بهترین و با تجربه ترین معلم رو به عنوان معلم راهنمای انتخاب کنید. ممکنه یک معلم خوب مسیر ۳۰ ساله خدمتتون رو عوض کنه.

** یک دفترچه تهیه کنید و از روز اول کارورزی نکات جالب و مدنظر خودتون رو تو ش یادداشت کنید، شک نکنید که بعد از فارغ التحصیلی حتماً به دردتون میخوره.

*** سعی کنید علاوه بر فعالیت‌های آموزشی مثل تدریس و حضور در کلاس، با استادتون همانگ کنید و توی کارهای اداری به مدیر و کارکنان مدرسه کمک کنید کارها و رواں اداری مسائلی هستند که در هیچ واحد آموزشی یاد نخواهید گرفت.

مجال پرحرفی نیست امیدوارم برآتون مفید بوده باشه.

پیروز و سر بلند باشید

سلام، یه سلام ویژه خدمت دوستای گلم. احتمالاً این آخرین متنی هستش که دارم برآتون می‌نویسم که قراره توی نشریه صریر چاپ بشه از این به بعد از دست من خلاص می‌شید. 😊

بنده سجاد اسعدی هستم یه ترم بالایی که میخواهد قبل وداع یه سری نصیحت خدمت شما ترمکای گل 😎 ... ۱۱ ببخشید... ترم پایینی های عزیز داشته باشم امیدوارم برآتون مفید باشه.

اول: نشریه صریر رو همیشه بخونید ...

دوم: تک بُعدی نباشد، شما چهار سال در این دانشگاه درس میخونید که به ظاهر فرصت زیادیه ولی اگه غافل باشید مثل یه چشم به هم زدن تموم میشه و شما میمونید و حسرت اینکه چرا از وقتتون خوب استفاده نکردید؛ تو این مدت هر طوری شده سعی کنید هنر یا مهارتی رو یاد بگیرید حالا چه بهتر که این هنر در مسیر معلمی‌تون باشه. برای مثال این زمینه‌ها میتوونن جالب و مفید باشن: نویسنده‌گی، روانشناسی، بازیگری، فن بیان و سخنوری، طراحی و گرافیک، عکاسی و تصویربرداری، رشته‌های ورزشی و...

سوم: در این چهار سال غصه هر چیزی رو بخورید الا نمره و معدل! 😄 زیادی خوش به حالتون نشه. منظورم اینه که به جای اینکه نگران نمره الف شدن باشید سعی کنید واحد‌های ضروری رو خوب خوب یاد بگیرید چون با یه شغل تخصصی و سخت مواجه هستیم و بهتره به جای غافل‌گیر شدن تو روز اول مدرسه از الان کارمون رو جدی بگیریم (میدونم کلیشه ایه ولی خب واقعیته 😊)

چهارم: اگر از اون دسته از دانشجو معلم‌مانی هستید که زندگی خوابگاهی رو تجربه نکرده پیشنهاد می‌کنم حتی برای یک ترم هم که شده خوابگاه بموئی‌تالذت گپ و گفت‌های شبانه، بازی‌های

پایه ریزان تمدن نوین اسلامی

نویسنده: مهرشاد گریوانی
علوم تربیتی ۹۷

مقام معظم رهبری: معلمان، پایه ریزان تمدن نوین و جهادگران در میدان کارزار با جهل و بی‌سوادی هستند که برای جامعه و نسل جوان آن، هویت‌سازی فرهنگی می‌کنند.

شاید این جمله مقام معظم رهبری جایی به گوشنان خورده باشد یا هم خیلی گذرنی، در تیتر روزنامه‌ها به چشمنان افتاده باشد؛ ولی به راستی، تا به حال معلم یا دانشجو معلمی به خود اجازه ساعتی تامل در این جمله را داده است؟ وقتی می‌گوییم معلم می‌تواند پایه ریزان تمدن نوین اسلامی باشد، دقیقاً از چه ویژگی شغل معلمی سخن به میان می‌آوریم؟ چگونه برای ایجاد یک تمدن، معلمان می‌توانند برای زیربنای آن کافی باشند؟ انبیاء علیهم السلام از ابتدای خلقت وظیفه اندزار و تبلیغ داشته اند اما در نگاه اول این سوال در ذهن مخاطب پیش می‌آید که آنها که همیشه توسط مردمان زمانشان به شهادت رسیده اند، پس دقیقاً چگونه می‌شود که تشکیلاتی که برهم می‌زنند، روزی پاسخ مثبت به دعوتشان بدهد؟ به راستی آیا کار پیامبران دویین بر ترمیم تاریخ نبوده است؟

دقیق تر که به موضوع بنگریم می‌فهمیم آنها، جامعه پیش رویان را با رساندن محتوای یکتا پرستی اغنا می‌کردند، به سوالاتشان پاسخ می‌دادند و تمسخر آنها را تحممل می‌کردند و این همه رنج فقط و فقط به خاطر این بود تا اگر نهالی ثمر بخش در میان آن درختان خشکیده و متروک وجود داشته باشد، سبز شود، رشد کند و میوه بدهد. آری، مغالطه این بحث، همان جایی بود که گفته شد انبیا را مردمان زمانشان کشتنند، بدون اشاره به این موضوع که میان آن مردمان تبی از نفکر و درک، افراد حق پذیر و ثمر بخشی هستند که علاوه بر دریافت حق، راه انبیاء را نیز به آیندگان برسانند و این تشکیلات مخفی که در دل تاریخ ریشه دوانده را روزی به ایجاد یک تمدن توحیدی تبدیل کنند.

درواقع اندزار رسولان زمان، مانند چکیدن قطvre ای بر صخره سخت و قوی هیکل تاریخ است؛ شاید یک قطvre تأثیرش ناقابل باشد اما مطمئناً اگر تبدیل به ۱۲۴ هزار قطvre ای شود که هر کدام تجلی توحید و ربویت هستند، به غایت نهایی خود خواهند رسید، حتی اگر قرار باشد فاصله بین دو حکومت اسلامی، هزار و چهارصد و اندی سال طول بکشد.

حال، می‌خواهم لحظه‌ای به تقاضات های جایگاه یک «معلم» با جایگاه یک «رسول» بیاندیشید... چطور نمی‌توان معلم را هم برگزیده خداوند دانست برای تربیت همان نهال های ثمر بخشی که در سیطره درختان خشکیده و متروک زمانشان هستند؟

آری... معلم نیز یک رسول است. معلم، ویترین دکانیست به نام جامعه؛ نه از آن جهت که در معرض دید است، بلکه از آن جهت که تجلی فرهنگ و دیانت درون مایه آن دکان به حساب می‌اید. معلم، برانگیخته شده است تا با آموزش به تک تک عناصر جامعه، نقش

کارخانه انسان سازی را بازی کند؛ یا بهتر بگوییم، تبدیل به کارخانه انسان سازی شود. پایه ریزی یک تمدن نوین اسلامی آنهم توسط یک معلم، به هیچ وجه یک شبه محقق نمی‌شود؛ نیاز به قلاش دارد، نیاز به مطالعه سخت دارد؛ نیاز به «ایثار» دارد. شاید توجه داشت که بخشی از مطالعاتی که یک معلم یا دانشجو معلم انجام میدهد، حتماً و حتماً و حتماً باید خارج از دستگاه تعریف شده (یا تحریف شده) آموزش و پرورش باشد در واقعه اگر انتقال محتوای مطالعاتی یک معلم به دانش آموزانش، با کمی رفتار سازنده همراه گردد، می‌شود گفت که آن کارخانه انسان سازی دارد وظیفه اش را به درستی انجام می‌دهد و میوه هایش در آینده، سازنده تمدن اسلامی شود، چگونه رشد می‌کند و به بار می‌نشیند.

والبته باید یاد آور این نکته بود که اگر رسولی به رسالت خود که همان تعلیم و تزریکه است، به درسی عمل نکند، ممکن است عاقبت، همچون یونس [علیه السلام] در شکم نهنگی گرفتار شود چرا که تقدیر الهی بر مبنای حکمت چیده شده است و خداوند حکیم، منتقم فردی خواهد بود که در برابر رشد بندگانش صبر و تحمل کافی نداشته باشد. البته نباید از مانع بزرگ برای رشد بشریت که همواره در طول تاریخ گوییان گیر انبیاء نیز بوده اند غافل شد؛ مانع اول کسانی هستند که به غلط، خود را نبی و فرستاده خداوند معرفی می‌کنند تا با تبدیل شدن به یک الکوی غلط، جامعه را نیز به فساد بکشانند و مانع دوم، فرعونیان زمان که همواره کاری جز جولان دادن در زمین و سرگ اندازی بر مسیر انبیاء نداشته اند. این دو مانع، دلیل اصلی به درازا کشیده شدن تاریخ هستند و این سنت الیست که همواره عده ای به حق دعوت کنند و عده ای از حق بازدارند؛ چرا که این دو بدون یکدیگر معنا پیدا نمی‌کنند. و تطبیق این مانع در عصر حاضر، باشد بر عهده خودتان... کلام آخر اینکه امیدوارم در انتهای عمر رسالت معلمی خود، وقتی به گذشته خود نگاه می‌کنیم، احساس نکنیم خود، همان مانع اول بوده ایم...

همزمان با یک سالگی صریر، مکالمه لو رفته هیئت تحریریه نشریه دانشجویی صریر را منتشر می کنیم!

***دیر علمی:** طبق مطالعات و پژوهش های فشرده، بنده به این نتیجه رسیدم که سطح علمی دانشگاه به جایگاه رفعی صعود کرده و زبانزد خاص و عام شده. ناگفته نموفه که حضور برخی از استادی که اینجا رو با مدرسه ابتدایی و حتی کودکستان اشتباه گرفتن هم به سیر صعودی جایگاه علمی دانشگاه کمک شایانی کرده. مورد دیگه، ارائه درس های مجازی و تنها برگزاری ۴ جلسه حضوری هست که از موقیت های بی نظیر علمی دانشگاه فرهنگیان در این مدت بود. البته از همون ۴ جلسه حضوری، دانشجویان تنها یک بار رونگ استاد را دیدند که تازه همونم به دلیل شلوغی بی اندازه کلاس، بیشتر شبیه سایه بود و بعدش هم تموم! از گفتی همون یک جلسه هم که هر چقدر بكم باز هم کم گفتمن. خلاصه اینطوری شد که دانشجویان در یک جلسه، ۲ واحد آموزشی رو پاس شدن! این دستاورده عظیم را به خانواده بزرگ دانشگاه فرهنگیان کشور تبریک عرض می کنم.

***دیر مذهبی:** به نام خدا. خداوند متعال رو شاکرم که توفیق صحبت در حضور شما رو به بنده حقیر عنایت فرمود. بنده لازم می دونم از تمامی دانشجو معلمان عزیز بابت حضور پرشور و گسترده در صفحات دشمن شکن نماز جماعت کمال تشکر و قدردانی رو داشته باشم. و من ا...

***دیر پژوهشی - سلامتی:** طبق بررسی های انجام شده، متوجه شدم که در آب آشامیدنی دانشگاه مقدار زیادی املاح، ذرات سنگین، گچ و... وجود دارد. بنابراین با مشورتی که با مدیر مسئول و سردبیر نشریه داشتم تصمیم بر این شد که نشریه صریر با شرکت سیمان بجنورد قراردادی رو امضا کنه که بعد از فارغ التحصیلی، دانشجویان سنگ کلیه هاشون رو پس از دفع به این کارخونه بسپارن و در عوض مبلغی رو در مقابل این کار دریافت کنن.

***دیر هنری:** وای چقدر مدبرانه! بخشید اگه سنگ کلیه مون تبدیل به قله سنگ شده بود، باز هم می تونیم در این طرح شرکت کنیم؟

بحث ادامه داشت که سردبیر وارد شد و به سمت آن ها حرکت کرد. با حضور سردبیر در جمع آن ها بحث بسیار محرومانه شد و از رسانه ای کردن مابقی گفت و گو ها معذوریم.

***مدیر مسئول:** خداقوت به همه شما عزیزان. دوستان همونطور که در جریان هستید در آستانه هفته معلم هستیم که البته اولین سالگرد انتشار صریر هم هست.

***دیر ادبی:** کوس ماند به کمان فلک اما عجب آنک زو صریر قلم تیر به جوزا شنوند (خاقانی)

***دیر هنری:** وای چقدر رمانیک!

***دیر علمی:** طبق محاسبات بنده، در این لحظه ۳۶۵ روز و ۷ ساعت و ۵۹ دقیقه و ۵۸ ثانیه است که از عمر صریر میگذرد. با این حساب عملاً ما یک سالگی صریر را در کردیم و عدم حضور حدود ۸ ساعت و ۴۵ ثانیه ای سردبیر، نشان از رخدادی هولناک در آغاز دومین سال صریر داره. از ما گفتن بود...

***دیر پژوهشی و سلامتی:** چقدر ترسناک! جزایر لانگر هانس دچار رعشه شدن! این رخداد هولناک رو که گفتی، میشه بیشتر تشریح کنی برآمون؟

***مدیر مسئول:** آقای دیر علمی! عدم حضور سردبیر به خاطر مسائل مربوط به طراحی و چاپ نشریه است. الان هم داره بر میگردید. شایعه درست نکن لطفا!

***دیر فرهنگی:** آقایون گذشته از این حرف ها، با توجه به مسئولیتی که در نشریه بر عهده من هست، لازم میدونم که یه سری گزارشاتی رو از سطح فرهنگی دانشگاه مون به استحضارتون برسونم. از وقتی که من دیر فرهنگی این نشیره شدم، سطح فرهنگی دانشگاه رشد قابل ملاحظه ای داشته. افزایش ساعات مطالعه؛ به طوری که در شب امتحان دانشجویان تا کله سحر بلکه تا چند ثانیه مونده به شروع امتحان سر شون تو کتاب هاشونه، افزایش بی سابقه پرسه زنی در فضای مجازی که نموفه ای والا از استفاده حداکثری از تکنولوژی روز هست، رعایت بی نظیر بهداشت محیط در سلف و خوابگاه و پاکیزگی مثال زدنی حمام و سرویس های بهداشتی و... تنها گوشه ای از دستاوردهای مسئولیت بنده بود.

***دیر سیاسی - اقتصادی:** در خصوص حوزه فعالیتی من، طبق اطلاعات بدست او مده، گشايش های اقتصادي قابل توجهی بعد از مسئولیت من در این دانشگاه حاصل شد. از پرداخت عیدی به دانشجو معلمان گرفته تا تشکیل کمپین های بی شمار اعتراض به کسر ۴۵ درصد حقوق و... که همه و همه در حوزه اقتصادی هستند. البته در بخش سیاسی با توجه به عدم توفیق سیاسی کشور در سطح کلان، چندان دستاوردهای نداشتم و تمام تمرکز من روی این بود که به سوالات دانشجویان پاسخ بدم. سوالاتی از قبیل: گلابی های بر جام بعد از ۴ سال دفیقا کجاست؟ مگه امضا کری تضمین نبود؟ پس چی شد؟ دنیای امروز دنیای مذاکره است نه دنیای موشک ها! پس چرا سردار ما رو در عراق با موشک ترور کردن؟

***دیر فرهنگی:** بحث رو سیاسی نکنید لطفا!

همگام با بسیج دانشجویی پرdis امام محمد باقر(ع)

نویسنده: سید سجاد موسوی

علوم تربیتی ۹۷

موظف است تمرکزش را بر امور تربیتی قرار بدهد. موظف است جان تشنه انسان هارا سیراب کند. البته اولاً تربیت روح و جان انسان ها وظیفه تک تک بسیجی هاست چه معلم چه پژوهشک و... اما صحبت حقیر در این مسئله است که تعلیم و تربیت به صورت اختصاصی وظیفه معلم بسیجی است. ثانیاً حقیر اصلاً در مقام کوچک نشان دادن کارهای دیگر رفقاء بسیجی نیستم می خواهم بگویم جهت گیری بسیج در دانشگاه فرهنگیان نباید صرفاً برگزاری راهیان نور و... باشد بلکه راهیان نور هم در این نگاه، خودش وسیله ای است برای آن هدف مقدس؛ راهپیمایی اربعین راهی است برای رسیدن به آن مقصد؛ اگر در وسایل و اسباب متوقف شویم هرگز به مقصدمان نخواهیم رسید. بسیج دانشجویی فرهنگیان قرار نیست بارهایی را که دیگران برداشتند دوباره بردارد. قرار نیست در راهی که دیگران هم رفتند دوباره بروند. این مجموعه وظیفه دیگری بر دوش نهاده شده باید قدم در راه دیگری بگذارد که در ظاهر شاید بی عملی باشد اما در باطن عین عمل و فعالیت است. خدمت به روح و جان انسان ها تکلیفی است بر دوش دانشجو معلمان بسیجی البته این به معنای این نیست که دانشجوی بسیجی معلم به یهانه کار تربیتی، کارهای بسیار خوب دیگر از قبیل کارهای جهادی و... را تعطیل کند همچنان که در سال اخیر چنین اتفاقی نیفتاد و مجموعه بسیج فرهنگیان در گنار سایر بسیج های دانشجویی و همپای آن ها در اردوهای جهادی شرکت داشت.

کلمه بسیج در درونش مفاهیم متعددی نهفته شده؛ ایثار و فدائکاری و شجاعت و حضور موثر در صحنه و دلسوزی برای مردم و... بسیجی یعنی تبلور و تجلی همه این ها؛ بسیج یعنی مجموعه ای از افراد دغدغه مند و مسئولیت پذیر که برآساس حبطة دانش و مهارت و علاقه شان به مردم بدون منت تاکید می کنم، بدون منت خدمت می کنند. از سیل و زلزله و کرونا گرفته تا اردوهای جهادی و کلاس های آموزشی و... قسمت مشترک همه این فعالیت ها؛ روحیه ایثار و دلسوزی و خدمت صادقانه به مردم است بسیج مساجد به گونه؛ بسیج دانش آموزی به گونه ای؛ بسیج پژوهشکی به گونه ای و... همه و همه مشغول ارائه خدمت هستند. اما در بین انواع سنین مختلف که افتخارشان بسیجی بودن است قشر دانشجو ممتاز است؛ چون هم سور و هیجان دارد، هم قدرت و توانایی کار، هم نوآوری و ابتکار؛ همچنین در بین انواع مختلفی از خدماتی که می شود به جامعه ارائه داد؛ خدمت فکری و تربیتی از انواع دیگر خدمات مهم تر به شمارمی آید چون فکر و تربیت مربوط می شود به روح انسان ها؛ و شرافت روح بر بدن امری بدیهی است.

حال وقتی مفهوم بسیج؛ با مفهوم دانشجو و مفهوم تعلیم و تربیت گره می خورد؛ عرصه ای به وجودمی آید که فقط انسان هایی که توانایی فکر بلند مدت را دارند و دنبال نتیجه سریع نیستند می توانند در آن وارد شوند و خدمت کنند. با کمی تأمل می توان فهمید کسانی که در این عرصه وارد می شوند چه مسئولیت خطیری بر دوششان است. بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان مثل سایر بسیج های دانشجویی یک سری وظایف عامی دارد از قبیل اردوهای جهادی و راهیان نور و راهپیمایی اربعین و امثالهم؛ این ها به جای خود بسیار مهم اند و حیاتی، اما مسئله اینجاست که برای بسیج دانشجویی فرهنگیان این همه کار نیست؛ اگر دانشجو معلم بسیجی تمام همتش را صرف این مسائل کند فقط بخشی از وظایفش را انجام داده است. وظیفه ای که بر دوش دانشجوی بسیجی معلم نهاده شده فراتر از این حرف هاست. او موظف است به روح و جان انسان ها خدمت کند.

خلاصه باید در سه کلمه بسیج، دانشجو و تعلیم و تربیت بیش از این تامل کرد و عمیق تر ارتباط آن هارا یافت؛ تا ندانیم کجا هستیم هیچ وقت نوبت به این نمی رسد که فکر کنیم به کجا باید برسیم و چگونه باید برسیم. اما در این سالی که گذشت حقیر با جمعی از رفقای دغدغه مند آشنا شدم و به آن ها زحمت دادم؛ جمعی دوستانه که بدون چشم داشتی مشغول فعالیت در این عرصه مهم شدند و هریک سهم خود را به خوبی انجام دادند. ما ماموریت خود را فهمیدیم و براساس اهدافی که داشتیم دور هم جمع شدیم. اما پایان سال تحصیلی به معنای پایان فعالیت ها و ماموریت های این جمع صمیمی نیست. بلکه ما تازه خودمان را یافتیم و هنوز در ابتدای کار هستیم. ما ییم و هزاران بار روی زمین مانده... هنوز قطعاً کسانی هستند که دغدغه تربیت دارند، دغدغه فرهنگ دارند و فهمیده اند که برای همین زندگی عادی آفریده نشده اند؛ ولی ما هنوز موفق به دیدارشان نشدیم. کوتاه کلام این که اگر شما هم دغدغه مندید، اگر درد تعلیم و تربیت دارید و ما شما را نمی شناسیم؛ از زیارت تان خوشحال می شویم.

اما سخن اینجاست که این امور نباید ما را از هدف اصلی غافل کند. حال که وظیفه اصلی را فهمیدیم چگونه در این راه قدم بگذاریم؟ پاسخش باکمی تامل واضح است. اگر کسی رشد نکرده بود نمی تواند به رشد برساند. اگر ما وظیفه مان را تربیت روح می دانیم، تا خودمان تربیت نشده باشیم، نمی توانیم دیگران را تربیت کنیم. آن کسی که خودش چیزی را نچشیده چطور می خواهد به دیگری بچشاند؟ براین اساس؛ دانشجویانی که هرسال می خواهند قدم در این تشکیلات بگذارند ابتدا باید هدف نهایی را بدانند. باید بدانند قرار است به کدام سمت حرکت کنند تا در میان فعالیت ها؛ ناگهان دچار عمل زدگی نشوند. ثانیاً بعد از درک هدف مجموعه، باید قدم در راه تربیت خویش و خودسازی بگذارد تا کم کم وارد فرایند جامعه سازی هم بشود. این روند باید هرسال در بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان رقم بخورد تا در سال های آتی، شاهد نسلی باشیم که همچنانی که مشغول خویش اند؛ مشغول دگرسازی هم شده اند؛ مشغول تغذیه فکری و روحی اطرافیان خودشان اند؛ این ها که انجام شد خدمت به جسم و دنیای دیگران هم رنگ و بوی دیگری پیدامی کند و ارزشش چندین برابر می شود.

دربارگشته کسی که از او دانش می‌آموزید فروتن باشد.

نمایل چون قدر محتاج نوار است
نویں چون درودی نورانی صلح

محبیت یا منزلت؟

نویسنده: حامد رمیمی
علوم تربیتی ۹۵

نهاده در این صورت است که می‌توانیم انتظار داشته باشیم بقیه مردم هم معلمی را حرفه‌ای با ارزش قلمداد کنند. به قول معروف: «کس نخارد پشت من جز ناخن انگشت من»، یکی دیگر از دلایل پایین بودن منزلت معلم، نگاه اقتصادی مقامات قانون گذار و دولتی است که خودشان تربیت شده معلمان هستند و حتی خیلی از آنها خودشان زمانی فرهنگی بوده اند. این نگاه که سبب مطرح شدن طرح هایی همچون طرح خرید خدمات آموزشی، معلم تمام وقت، ایجاد مدارس غیر دولتی و... شده است اکنون به سوی دانشگاه فرهنگیان آمده است. نگاهی که قدمی دیگر درجهت پایین آوردن اهمیت و ارزش معلمی است. حتی همگی شما خبر نامه پرسرو و صدای دانشگاه پیام نور به ریاست جمهوری را شنیده اید، نامه‌ای که نتیجه همان نگاه اقتصادی و کم ارزش دانستن حرفه معلمی است. هر چند این نامه تکذیب شد اما معلوم است در سر مقامات مسئول فکر هایی می‌گذرد که اکنون نوبت ما دانشجو معلم است تا از همان ابتدای ورود به عرصه معلمی اجازه ندهیم کسی مقام و منزلت معلم را به سخره بگیرد. هرقدر ما دانشجو معلمان در دوران دانشجویی خود درجهت بالارفتن مقام معلم تلاش کنیم و همچون ماجراهی تعلق گرفتن حداقل حقوق به دانشجو معلمان یک دل و هم صدا باشیم نتیجه آن را در سال های آینده که به عنوان معلم در کلاس مشغول تدریس به دانش آموزان هستیم خواهیم دید.

اما به راستی ما دانشجو معلمان برای بالا بدن منزلت معلم چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

در اینکه حقوق معلمان پایین است و معلمان باید در پی احراق حقوق مادی خود باشند هیچ شکی وجود ندارد؛ اما آیا حقوق بالا لزوماً منزلت معلم را تأمین می‌کند و بالا می‌برد؟ حقوق دانشجو معلمان در یک سال اخیر افزایش چشمگیری داشته است اما آیا احترام آنها در بین مسئولین دانشگاه بیشتر شده است؟ همانطور که می‌بینید جواب خیر است. معلمان بیشتر از آنکه پیگیر حقوق مادی خود باشند باید حقوق معنوی خود را دنبال کنند. بی شک با بالارفتن منزلت معلمان در جامعه، راحت نو می‌توان آنها را به حقوق مادی خود رساند.

اما اینکه چرا معلمان منزلت پایینی دارند، به جزا خبر فرهنگیان دلایل دیگری نیز دارد. یکی از این دلایل بی توجهی خود معلمان و فرهنگیان به منزلت و شان این حرفه است. این موضوع را می‌توان در نحوه گزینش و آموزش دانشجو معلمان توسط مسئولینی که خود فرهنگی هستند و همچنین در برخورد با فرهنگیان در اداره ها و محیط هایی که کارکنان آن خودشان فرهنگی هستند به خوبی مشاهده کرد. به نظر من همانطور که بروای رسیدن به حقوق مادی معلمان باید خودشان دست به کار شوند، بروای بالارفتن منزلت معلمان نیز باید خود معلمان پیش قدم شوند و شروع کننده این کار باشند در مرحله اول باید خود معلمان و فرهنگیان به این باور برسند که معلمی حرفه‌ای با ارزش و معلم دارای مقامی بلا است و برای همکاران خود ارزش قائل بوده و به آنها احترام بگذارند.

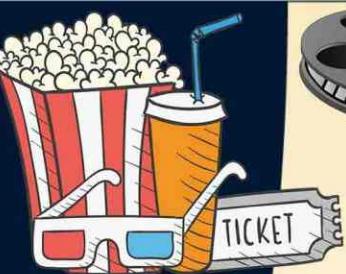
در این سوال این سوال ها را در ذهن خود داشته اید که چرا معلمان در جامعه از وضع معیشتی و منزلتی مطلوبی برخوردار نیستند؟ و یا اینکه معیشت معلمان در جامعه مهم تر است یا منزلت آنها؟

وقتی به وضع معلمان در جامعه نگاه می‌کنیم، می‌بینیم منزلتی که یک معلم به عنوان تربیت کننده نسل آینده دارد بسیار پایین تراز حد انتظار است. اغلب مردم جامعه از حرفه معلمی فقط تعطیلی های آن را به یاد دارند و همیشه این نکته را به ما می‌آوری می‌کنند که معلمان ۹ ماه کار می‌کنند اما ۱۲ ماه حقوق می‌گیرند، بروای رسیدن به پاسخ این سوال که چرا مردم جامعه، حرفه معلمی را آنکوئه که باید جدی نمی‌گیرند، کافی است سری به آخرین اخبار مربوط به فرهنگیان بزنیم. چند درصد این اخبار به بیان ارزش حرفه معلمی پوادخته اند؟ چند درصد آنها درجهت حفظ منزلت معلم بوده است؟

نحوه این اخبار را می‌توان خبر افزایش ۵۰ درصدی حقوق معلمان دانست. با وجود اینکه حقوق تمام کارکنان دولت ۵۰ درصد افزایش یافت اما بازتاب آن بروای معلمان بسیار بیشتر از سایر کارکنان دولت بود! و یا خبر افزایش میانگین ۱/۵ تا ۲ میلیون توانی فرهنگیان که توسط جناب آفاق ترکمن محترم مطرح شد. خبر رتبه بندی معلمان نیز همیشه در صدر اخبار است و در طول سال چند بار معلمان را رتبه بندی می‌کنند! می‌بینید اکثر اخبار مربوط به فرهنگیان ختم به حقوق آنها می‌شود و خبری که به تشریح مقام معلم و بیان حساسیت این حرف برای ساختن آینده کشور پیرداده کمتر دیده می‌شود.

کنکاشی در فیلم بیست و سه نفر

نویسنده: محمد آذری. علوم تربیتی ۱۶

با همه این زیبایی‌ها فیلم خالی از اشکال هم نیست. سکانس خبر آزاد سازی خوش شهر در زندان استعبارات و یا سکانس شکنجه آب چوش فیلم که به صورت اسلوموش فیلم پردازی شده اصلاً به فیلم نمی خورد. استفاده از تساویر آرشیوی و بازسازی شده در سکانس دیدار با صدام و دخترش هم به روایت یک دست فیلم لطمه واره کرده اما شخصیت پردازی قوی و بازی خوب نابازیگرها، آن قدر جذاب و دلنشیز از آب در آمده که فیلمساز با همین هدایت موفقیت آمیز بازیگران، توانسته ضعف‌های فنی و اجرایی دیگر در کار را جبران کند. ۲۳ نفر، بیست و سه نابازیگر دارد و یک سعید آلبو عبادی در نقش ملاصالح. اهمیت حضور تک تک آن‌ها به اندازه دیگریست که چیدمان این میزان سن، بسیار دشوار است...

بیست و سه نفر، جدای فیلم‌نامه، کارگردانی، مجموعه بازی‌ها، موسیقی (کار بسیار خوب آریا عظیمی نژاد)، یک نیاز برای سینمای ایران و یک تلنگر برای تک تک ماست. فیلمی که مخاطب را با شوخی‌ها، غم‌ها و سختی‌های خودش همراه می‌سازد و بیش از پیش این سوال را در ذهن مخاطبیش تکرار می‌کند که چرا با وجود چنین قهرمان‌های واقعی سینمای ایران تبدیل به روایت‌زندگی شخصیت‌هایی خاکستری، آپارتمان‌نشین و خسته و بی هدفی شده است...؟

بیست و سه نفر، پی رنگ یا به قول فرنگی‌ها بسیار جذابی دارد: داستان اسارت بیست و سه نوجوان ایرانی در زندان‌های رژیم بعثت عراق. فیلم ساز با وفاداری کامل به متن کتاب این روایت دلنشیز را به صورت خطی، مستقیم و کاملاً کلاسیک به تصویر کشیده است. پای بندی کارگردان در نقل وقایع و توصیف شخصیت‌ها و همچنین شناخت خوب فیلم ساز از "فرم و فضا" باعث شده که دیگر نه خبری از فیلم پردازی و تدوین‌های نامتعارف و بی ربط سینمایی باشد و نه اثری از دست بردن‌های کارگردانی به متن داستان.

سلط کارگردان به فضا، فرم، بازی‌ها و جزئیات داستان باعث شده‌ما در سکانس‌های اسارت یک "جمع بیست و سه نفره" بینیم؛ حتی شوخی‌ها و خوشمزگی‌های بچه‌ها در اتفاق مصاحبه با فواد به هیچ وجه از دل داستان بیرون نمی‌زنند و داستان، دچار سکته نمی‌شود. نقاط فراز و فروز شخصیت‌ها بسیار به جا هستند. با آن که به واسطه واقعه اصلی، عنصر تعدد کاراکتر امری اجتناب ناپذیر در فیلم‌نامه است، اما فیلمساز موفق می‌شود که به هر یک از کاراکترها در حد خود پردازد و آن‌ها را از نیپ به شخصیت تبدیل کرده و از سطح به لایه‌های زیرین منتقل نماید. یکی از دلایلی که همان ابتدا گفتم کارگردان شجاعت مثال زدنی دارد همین است، ما در کتاب روایت بیست و سه نفر را از زبان یک راوی می‌شنویم اما در فیلم ماجراهای اسارت بین تک تک ۲۳ نفر، ملاصالح و راوی سوم شخص (دانای کل) می‌چرخد و این چرخه روایت را بسیار جذاب‌تر کرده است.

ولبرٹ بروکت، فیلم‌نامه نویس بزرگ بیرونی‌سازی، می‌گوید: من برای نوشت فیلم‌نامه ۵۰ کتر ژیواگو پیش از ۱۰ بار کتاب را خواندم؛ نمی‌دانستم چگونه و از کجا باید شروع کنم. کتاب را از پنجه بیرون پرت کردم و شروع به نوشتمن کردم! همین سخن‌های کوتاه نویسنده آثار سینمایی عجیب و شریزی مثل لوورنس عربستان (دیوید لین)، (۱۹۷۲) و مردی برای تمام فصول (فرد زینه مان، ۱۹۶۹) می‌تواند دلیل محکمی باشد برای این که نوشتمن یک "اقتباس سینمایی" چه کار ساخت و طاقت فرسایی است.

بیست و سه نفر برعکس بسیاری از فیلم‌های سینمای ایران که از مشکل بزرگ فیلم‌نامه رنج می‌برند؛ اتفاقاً فیلم‌نامه مستحکمی داره و رخدادهای آن به اندازه اند. ما در تاریخ ۸۰ ساله سینمای کشورمان فیلم خوب اقتباس شده به تعداد انگشتان یک دست هم نداریم؛ یکی "گاو" مهرجویی را می‌شناسیم که از کتاب عالی "عزاداران بیل" غلامحسین ساعدی اقتباس شده و دیگری "قصه‌های مجید" که به قلم هوشنگ مرادی کرمانی توسط پور احمد کارگردانی شده. ابته آوردن نام "ناخدا خورشید" به کارگردانی ناصر تقواوی که از شاهکار ادبی ارنست همینتووی اقتباس شده خالی از لطف نیست. همین سه تا! برای سال‌های سال جای یک اقتباس تر و تمیز و صیقل خورده در سینمای ایران خالی بود که بالاخره بعد از مدت‌ها مهدی چغفری با شجاعتی مثال زدنی این کار را انجام داد و عجیب این که با تجربه بسیار کم کارگردانی توانست یکی از قصه‌گویان فیلم‌های سال‌های اخیر را به چشمان نهاده باشد.

توصیه‌های تغذیه سالم

نویسنده: محمد آذری، علوم تربیتی ۹۶

«مبارزه با طب سنتی از زمان شاه عباس صفوی که مقارن با ورود کمپانی هند شرقی به ایران بود در دستور کار قرار گرفت لیکن به علت مقاومت مردمی، هیئت‌هایی که در زمان صفویه به ایران می‌آمدند توفیقی به دست نیاوردند.» پزشک کمپانی هند شرقی در آن زمان فردی به نام FRYER بود در مورد این ناکامی می‌گوید: «[این [ایرانی] ها اصلاً عادت ندارند با مطالعات و تحقیقات جدید پیشرفت کنند و از این جهت، با همان تعصی که به مقدسات متمسک هستند، به اصول طب خود چسبیده‌اند.» بعد از دوران صفویه و با روی کار آمدن حکومت قاجار، انتقال طب این سینا به طب هاروی و پاستور صورت گرفت؛ هیئت‌های نمایندگی که در این زمان به ایران می‌آمدند، اغلب پزشک بودند و به این ترتیب طب غربی به ملایمت و آهستگی در سنگرهای طب سنتی نفوذ کرد.»

آنچه خواندید بخش هایی از کتاب "تاریخ طب در ایران" نوشته پزشک سفارت انگلستان در دربار قاجار، سیریل الگود بود. سیریل الگود در ادامه «وضع قانون منع طبابت سنتی» را آخرین میخ تابوت این سینا معرفی کرده و می‌گوید: «در سال ۱۹۱۱ وضع قانون طبابت بر اساس دیپلم و مدرک صورت گرفت که می‌گفت: هیچکس در هیچ نقطه از ایران حق اشتغال به هیچ یک از فنون طبابت را ندارد، مگر اینکه از وزارت معارف اجازه‌نامه گرفته یا تصدیق نامه از ممالک خارجی داشته باشد. بدین ترتیب آخرین میخ تابوتی که حاوی جسد مرده طب سنتی بود کوییده شد و سمت معلمی طب این سینا نیز منسوخ شد.

کتاب مسنتند "نه" نیز گوشی ای از همین تلاش سیصد ساله یهودیان برای از بین بردن طب سینایی را آشکار می‌کند و نشان می‌دهد که چگونه با ده اصل ساده اما اساسی "طب سنتی - اسلامی" نابود و زمینه برای ترویج و توصیه "طب جدید شیمیایی" فراهم گردید:

اول: غیرالهی دانستن طب و کاملابشری و اجتماعی معرفی کردن آن

دوم: زیر سوال بودن و رد کردن حجاجت به طور کلی

سوم: ترویج سزارین و زایمان‌های غیر طبیعی

چهارم: دست بردن در شیرهای معمولی به وسیله افزودن انواع مواد نگه دارنده با میزان تاریخ مصرف بالا

پنجم: تغییر شکل و شیوه دستشویی کردن، شکل نشستن و حتی راه رفتن

ششم: ترویج انواع فست‌فود‌ها و باز تعریف سلامت معده

هفتم: تغییر ساختار روغن و زمان مصرف آن در طول سال

هشتم: اصل بی توجهی به طبع و مزاج انسان‌هادر توصیه و تجویز داروهای (این از مهم ترین اشتباهات تجویزات دارویی و حتی تشخیص بیماری هاست)

نهم: مذمت و حذف کامل فمک از سبد غذایی به بهانه‌ی درمان فشار خون

دهم: تجویز بیش از حد آب درمانی و توجه بیش از حد به آب

پُر واضح و آشکار است که این تغییر سبک زندگی، به خصوص تغذیه، با برنامه‌ی بلند مدت و به صورت کاملاً هدف دار صورت گرفته؛ اما به نظر زمان آن فرارسیده که با شکستن تابوی حقارت از غرب و خندیدن به ریش آنانی که همه درک و فهمشان از طب، آتش زدن کتاب و روغن بنفسه است برای سلامتی تعریف دوباره ای ارائه دهیم. این شما و این ده قدم برای حذف ده عادت ناسالم غذایی.

این شما و این ده قدم برای حذف ده عادت ناسالم غذایی

گام اول: صبح را با خوردن چای سیاه شروع نکنید! چای با بر هم زدن سوخت و ساز بدن در ابتدای روز زمینه را برای انواع بیماری های کبدی و کلیوی فراهم می کند. به جای نوشیدن این چای زشت و مضر در ناشتا می توان از عسل و لارده، خرما، کرمه بادام زمینی و سه شیره معروف (توت، انگور و خرما) که بهترین و مقوی ترین غذاهای توصیه شده برای وعده‌ی صبحانه هستند استفاده کرد.

گام دوم: آب خوردن بین غذا ممنوع! یکی از اصلی ترین دلایل ابتلا به کبد چرب خوردن آب در وسط غذا یا بلافاصله بعد از آن است. متاسفانه نزدیک به چهل درصد جمعیت کشورمان کبد چرب دارند. نیم ساعت قبل غذا و یک ساعت و نیم بعد از غذا از خوردن آب جداً خودداری کنید.

گام سوم: ماست بین غذا ممنوع! خوردن لبنیات از قبیل ماست و پنیر و شیر به بهانه جذب کلسیم و ویتامین D باور عمومی غلطی است. فقط بیست دقیقه ایستادن جلوی آفتاب در روز همه ویتامین D مورد نیاز بدن را فراهم می کند. اگر هم خیلی دلتان رفت و ماست خواست، آن را با مصلح خودش یعنی نعناع، آویشن، زنیان یا آئیسون مخلوط و نوش جان کنید.

گام چهارم: تند تند غذا خوردن ممنوع! سریع خوردن یک عادت غذایی نامناسب است. در علم پزشکی یک قانون کلی وجود دارد که می گوید برای خوردن یک وعده غذایی، باید ۲۰ دقیقه زمان بگذارید که این تقریباً همان مدت زمانی است که دستگاه گوارش برای ارسال هورمون هایی به مغز جهت اعلام سیری و توقف غذا خوردن نیاز دارد. اگر در کمتر از ۲۰ دقیقه غذا خوردید، فرصت کافی برای ارسال پیام سیری به مغز را انداده اید.

گام پنجم: کمتر برنج مصرف کنید! غذای اکثر ما ایرانی ها در وعده‌ی ناهار برنج است. اضافه کردن یک قاشق غذا خوری روغن زیتون و یا کمی زیره هضم برنج را برای معده آسان تر می کند و از کند ذهنی، بی رمقی و کسل شدن ناشی از سردی بیش از حد برنج جلوگیری می کند.

گام ششم: در هفته هر روز یک دم نوش جدید امتحان کنید! بایونه و بهار نارنج برای ترشح هورمون دوپامین که در اثر آرامش بخشیدن به بدن ترشح می شود. دم کرده عناب و زرشک برای تصفیه خون. آویشن، زیره و دم کرده چای سبز را در میان وعده‌ها امتحان کنید که هم خوشمزه تو لاز چای سیاه هستند هم پر خاصیت تر.

گام هفتم: مزاج و طبع خود را بشناسید! با یک جست و جوی ساده در اینترنت و شناخت ویژگی ها به اینکه مزاج شما در کدام یک از طبایع چهارگاه بلغمی، سوداوی، صفر اوی یا دموی قرار می گیرد به سادگی می توانید برای خود یک رژیم غذایی درست بنویسید.

گام هشتم: غذاهای ۱۰۰ درصد مضر فست فود را کنار بگذارید و به چای آن با نان سبوس دار، گوشت کباب شده مصرف کنید. چزء جدا تا پذیر سفره هر ایرانی نان می باشد، با خوردن نان های سبوس دار بدن را از غنی از گروه ویتامین های B Complex خواهید کرد.

گام نهم: سوپ های خانگی دارو هستند، قدر بدانید سوپ قلم مرغ، سوپ شلشم و جو دو سر همراه با کمی آب غوره بهترین غذا برای خوردن در وعده شام هستند.

و گام دهم: میوه و سبزیجات زیاد بخورید.

منابع

6.Bulletin of New York Academy Of medicine.

Published 1973

7.The Complete Home Guide To Herbs Natural Healing & Nutrition , jill Davis

8.Www.healthCare.gov

9.Www.beytooteh.com

۱. کلیفورد کافر، تاریخ علم مردم، برگردان حسن افشار، صفحه ۳۰۹

۲. تاریخ پزشکی ایران از دوره باستان تا سال ۱۹۳۴، سیریل الکود، صفحه ۶۰۰ به بعد

۳. نه، محمد رضا حداد پور جهرمی صفحه ۱۹۹

۴. قانون، این سیا

۵. خبر آنلاین

معرفی کتاب کلاه رئیس جمهور

افر آنکوان لورین ترجمه رویا شرخشان

نویسنده: محمد الهامی
علوم تربیتی ۹۷

«کلاه رئیس جمهور، مسبب رخدادهایی بود که در چند روز پیش برای دانیل اتفاق افتاده بود. حالا دیگر مطمئن بود از لحظه‌ای که کلاه را بر سر گذاشت، برایش نوعی ایمنی در برابر ناملايمات روزمره به وجود آمده است، از اين رو، آرام تر شده بود. ذهنش نيز فراست بيشرى بعده است آورده و به او امكان داده بود تا تصميمات مهمى اتخاذ کند. او بدون کلاه، جرات نداشت همانند آن روز در جلسه، با مالتارد صحبت کند. هرگز خودش را در طبقه هجدهم، در حال خوردن صححانه‌اي از تخم مرغ هاي عسلی با دزمون نمي ديد. او به طرز عجبي احساس مي کرد، چيزی از وجود رئیس جمهور در آن کلاه است؛ چيزی در ک نکردنی، شايد يك سلول ريز که نمي توان مشاهده اش کرد؛ ولی هرچه بود، قدرت تغيير سرنوشت را داشت.».

در پایان کتاب شما خود را با انبوهی از سوالات در می یابید که «آتوان لورین»، نویسنده کتاب، به تک تک سوالات شما پاسخ داده است و اکنون شما خود می توانید قطعات این پازل را کنار هم گذاشته و ارتباطي که يك کلاه بين شخصيت های اين داستان برقرار کرده است را در يابيد.

من صمیمانه دوست دارم لذت خواندن این کتاب را با شما به اشتراک بگذارم و پیشنهاد می کنم مطالعه این کتاب را از دست ندهید.

آيا کلاهی که رئیس جمهور فرانسه «فرانسو آمیتران» آن را بر سر خود گذاشته است خاصیت جادویی دارد؟ دانیل مرسیه، فانی مارکوآت، پیير اسلام و برنارد لاوالیر اعتقاد داشتند که این گونه است و آن کلاه می تواند سرنوشت انسان را تغيير دهد! گاهی اوقات زندگی شما را به مسیری متفاوت می کشاند و شما حتی متوجه نمی شوید از کدام راه گذشته اید. مکان ياب سرنوشت همیشه از مسیر تعیین شده پیش نمی رود و هیچ نشانه ای هم وجود ندارد. که به شما بگوید مسیری بی بازگشت را پیموده اید. مثلث برمودای زندگی هم اسرار آمیز و هم واقعی است!

در این داستان شخصیت ها و اتفاق های واقعی وجود دارند و خواننده نمی تواند بین تخیل نویسنده و واقعی دهه هشتاد میلادی، مرزی در ذهن خود ترسیم کند و همین موضوع لذت خواندن این کتاب را دوچندان می کند.

توصیف های زیبا و دقیق نویسنده از احساسات و فضای داستان به گونه‌ای است که می توان چشم های خود را بست و در بین صفحات کاهی این کتاب سفر کرد و طمع زندگی در فرانسه آن زمان را چشید.

انتظار یا انتقال؟!

نویسنده: محمدی محمد فواح
العلیات ۹۶

الْعَجَلُ لِيَا نَسْ

در واقع باید انتظار را به معنای واقعی آن ترجمه کرد که مقام معظم رهبری مدظلله العالی می فرمایند: "انتظار یک عمل است بی عملی نیست." (۸۴/۶/۲۹)

از جمله آسیب های این عشق انحرافات آن است که می خواهند ما فقط گوشه ای عزلت نشینی کنیم و در ورطه مناجات و دعا غوطه ور شویم! گرچه دعا کردن برای ظهور افضل است و در روایات متعدد بر مداومت بر آن تأکید شده اما دعا وقتی مؤثر واقع می شود که توام با عمل باشد. وظیفه ما در عصر غیبت معشوق، افزایش معرفت و اطلاعات خود در مورد وجود نازنین ایشان، برکات ظهور، برنامه های حکومت جهانی حضرت و.. است که اگر چنین نباشد عاشقی نکرده ایم چون در رضای معشوق-که همان رضایت خداوند متعال است- گام برنداشتیم! خودسازی، خانواده سازی، جامعه سازی و جهان سازی از محوریات وظایف ماست که در وسعت توانایی خود باید بدان عمل کرد.

گفتم که روی خوبت از من چرا نهان است؟
گفتا تو خود حجابی ورنه رُخْم عیان است

در زندگی پر اضطراب دنیا که انسان برای اندکی آرامش به هر سو سرک می کشد و هزینه ها صرف می کند؛ عشق امام، هدیه ای است از طرف خدا که آرامش وصف ناشدنی را به قلب آورده، دل را از اطمینان برخوردار می سازد. عشق صادقانه به نور دیده ای پیامبر اکرم(ص)، آرامش و تسکینی را به خانه دل روا می دارد که می تواند در کوچک ترین ارتباط قلبی با عاشقان و محبانش آن را به زیبایی حس کرد.

اینک روی سوال با عاشق دلداده راه است که چه برای معشوق کرده است؟ مگر غیر این است که هر عاشق در رضای معشوق خویش گام برمی دارد؟ حال ای عاشق درمانده، با خود بیاندیش برای آمدن یارت چه کرده ای؟

آیا فقط دست به دعا برداشتی و اشک و زاری از درد فراق مونس تو بوده یا در راهش گام نهادی تا او را به جهانیان و عالم بشناسانی که چه محبوب و دلربایی داری؟

ظهور ولی عصر ارواحنافده نیز همچون حوادث و حتی مشاغل دنیا شرایطی دارد که جز با تحقق آنها نمی توان آنرا متصور شد: ۱) طرح و برنامه برای مبارزه با ناهنجاری های موجود که حضرت همراه خود دارند ۲) رهبری که وجود نازنین و مبارک امام زمان(عج) هستند ۳) یاران که ویژگی هایی دارند نظریت و اطاعت، عبادت و صلابت، جان نشاری و شهادت طلبی، اتحاد و همدلی و.. ۴) آمادگی عمومی.

الْعَجَلُ لِيَا نَسْ

نکته های آخرالزمانی

آگاه باشید، تیره روزی ها و آزمایش ها، همانند زمان بعثت پیامبر(ص) بار دیگر به شماروی آورد. سوگند به خدایی که پیامبر(ص) را به حق مبعوث کرد، سخت آزمایش می‌شوید، چون دانه ای که در غربال ریزند، یا غذایی که در دیگ گذارند به هم خواهید ریخت، زیر و رو خواهید شد؛ تا آن که پایین به بالا و بالا به پایین رود، آنان که سابقه ای در اسلام داشتند، و تاکنون متروی بودند، بر سر کار می‌آیند و آنها که به ناحق پیشی گرفتند، عقب زده خواهند شد. نهج البلاغه خطبه ۱۶

نسل بنی امية و ابوسفیان در مقابل آل رسول الله است.
این فتنه ها و آزمایش ها نشان دهنده عیار ما در مقابل تلاطم هاست. کسانی که در این سیل فتنه ها و آزمایش ها در مسیر ولايت ولی خدا قرار گرفته اند به ساحل نجات می‌رسند و آنها ای که کج رفته همانند کف و حباب روی این سیل نابود خواهند شد.

خداآن در آیه ۱۷ سوره رعد می‌فرمایند: خدا از آسمان آبی نازل کرد که در هر دره و رودی به اندازه گنجایش و وسعتش [سیلابی] جاری شد، سپس سیلاب کفی پُف کرده را به روی خود حمل کرد و نیز از فلزاتی که برای به دست آوردن زیست و زیور یا کالا و متعاع، آتش بروآن می‌افروزند، کفی پُف کرده مانند سیلاب بر می‌آید لین گونته خدا حق و باطل را [به امور محسوس] مَثَل می‌زند اما آن کفی [روی سیل و روی فلز گداخته در حالی که کناری رفته] به حالتی متلاشی شده از میان می‌رود، اما آنچه [چون آب و فلز خالص] به مردم سود می‌رساند، در زمین می‌ماند. خدا مَثَل ها را این گونه بیان می‌کند تا مردم در همه امور حق را از باطل بشناسند.

حضرت علی(ع) فرموده که در این سیلاب های تلاطم به دنبال کشتی نجات باشید: *أَيُّهَا النَّاسُ شُقُوا أَمْوَاجَ الْفِتْنَ*

وَسُفُونَ النَّجَاهَ. نهج البلاغه خطبه ۵

رسول اکرم فرمودند: «مَثَل أَهْل بَيْتِ مَنْ در میان شما، چونان کشتی نوح در میان قوم اوست. هر که بر آن سوار شد، نجات یافت و هر که از آن باز ماند، غرق گشت.»

امالی، شیخ طوسی، ص ۶۰

پس برای نجات باید به دنبال اهل بیت و راه آنها باشیم و این امر نیازمند ایمان، علم و عمل است.

این کلام امیرالمؤمنین در اعلام آغاز حکومت خود است. ایشان خبر از آزمایشی سخت در آغاز حکومت خود داد. خبر از فتنه هایی که عیار ادمیان را ثابت می‌کند فتنه هایی که برای پخته شدن خامی هاست، به سبب همین آزمایش هاست که حق بر کرسی خود می‌نشیند و باطل نابود می‌شود. کلام قرآن است که حق می‌آید و باطل نابود می‌شود. آیه آیه قرآن برای زندگی بشریت است. حیاتی که دنیای آن برای آخرت و آخرت آن محصول دنیاست. دنیایی که پراز تلاطم ها، پستی ها و بلندی ها، زمین خوردن و بلند شدن ها و دریک کلام پراز فتنه ها و آزمایش هاست.

در قرآن گاهی فتنه بلا و مصیبت (۲۵ انفال)، شکنجه و عذاب (۸۵ یونس) و تفرقه و گمراهی (۲۷ توبه) برداشت می‌شود و گاهی فراوانی نعمت (۱۶ و ۱۷ جن)، اموال و فرزندان (۵ ممتتحه) و حتی خود آیات قرآن را (۷ آل عمران) وسیله آزمایش می‌خواند گاهی فتنه را به روی کار آمدن حکومت جور معرفی می‌کند. شجره ملعونه ای که ریشه در عالم اسلام می‌دواند بوزینه هایی که از منبر رسول الله (ص) بالا می‌روند در اکثر تفسیرها ذیل آیه ۶۰ سوره اسراء آن شجره ملعونه را بنی امية بیان کردند. حکومتی که ابا عبدالله و یارانش را در صحرا نیتوابه خاک و خون کشید. خاندان رسول الله را به اسارت گرفت و حرمت آن ها را زیر پا گذاشت. قرآن نه تنها برای دیروز است و نه تنها برای امروز بلکه برای کل زمان هاست. امروز هم همان فتنه ها، همان بلاها و مصیبت ها، همان تفرقه ها، نعمت ها، شبیه ها وجود دارد و وسیله ای آزمایش است.

تاساحل نجات

از خدای متعال می‌خواهیم که سال ۹۹ را سال پیروزی‌های بزرگ قرار بدهد و
به حضرت بقیه‌الله^{آرچا} که ناخدا^{آرچا} این کشتنی اوست، عرض می‌کنیم که کشور
خودش را به ساحل نجات برساند و مردم مؤمن ایران را حمایت و کمک کند.

عمرها
بیان نوروزی ۹۹
۱۳۹۹/۱/۱

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ
سلام بر تو ای وعده تضمین شده پروردگار

شاید در تاریخ بشر کمتر دوره‌ای اتفاق افتاده باشد که آحاد بشری، به قدر
امروز احساس نیاز به یک منجی داشته باشند، احساس نیاز به مهدی،
احساس نیاز به یک دست قدرت الهی، احساس نیاز به یک امامت معصوم.